

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. január 7. napján - I.r. vádlott távollétében - megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2008. március 12. napján kihirdetett B.30/2007/15. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 6.750 (hatezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 3.750 (háromezer-hétszázötven) Ft I.r. vádlottat, míg 3.000 (háromezer) Ft II.r. vádlottat terheli.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság a 2008. március 12. napján kelt B.30/2007/15. szám alatti ítéletével 3 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet III.r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés) és garázdaság vétségében (Btk. 271.§ (1) bekezdés). Ezért - halmazati büntetésül - 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 4.B.615/2004/5. szám alatti ítéletével kiszabott 8 hónapi börtönbüntetés végrehajtását. II.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés) állapította meg, ezért 2 év 8 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte vonatkozásában a Nagyatádi Városi Bíróság 5.B.257/2004/50. szám alatti ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását. **tanú 12** magánfél polgári jogi igényét a bíróság egyéb törvényes útra utasította és kötelezte a vádlottakat külön-külön, illetve egyetemlegesen az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen I.r. és II.r. vádlott, valamint I.r. vádlott védője enyhítés, míg II.r. vádlott védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének kisebb fokú kiegészítését és pontosítását követően az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést módosított formában tartotta fenn, elsősorban az ítélet eljárási hibából, illetve megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, mint ahogy hozzá csatlakozva elsődlegesen II.r. vádlott védője is. Az eljárási hibát a védők abban látták, hogy az első fokú bíróság a vádlottakra terhelő vallomást tévő **tanú 19** tanú szembesítését a vádlottakkal elmulasztotta, ezzel megsértette a Be. 124.§-ában foglalt előírásokat, hiszen a tanú vonatkozásában nem állapíthatók meg olyan körülmények, amely miatt az első fokú bíróság a szembesítéstől eltekinthetett volna. Mindez relatív eljárási szabálysértés, azonban ezáltal a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlottak védekezéshez való joga olyan mértékben sérült, amely az első fokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez és új eljárás lefolytatásához kell, hogy vezessen. Mindemellett I.r. vádlott védője a megyei bíróság ítéletének megalapozatlanságára is hivatkozott, amely álláspontja szerint abból adódik, hogy az ítélet 10. oldal 3. bekezdése az iratokkal ellentétesen tartalmazza, hogy **tanú 18** tanú is minden részletére kiterjedve pontosan észlelte az eseményeket. Ezzel ellentétes vallomást tett a 10. sorszámú jegyzőkönyv 22. oldalán, amikor úgy nyilatkozott, hogy nem nagyon látta a történeteket. Amennyiben ezt a vallomását lehet alapul venni, az állapítható meg, hogy a testi sértéses cselekmény vonatkozásában a megyei bíróság ítélete megalapozatlan, felderítetlen. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján I.r. vádlott bűnössége az életveszélyt okozó testi sértés büntetében nem állapítható meg, ezért e bűncselekmény vádja alóli felmentését kérte a védő I.r.vádlottnak és a maradék bűncselekmény miatt pedig a büntetés enyhítését. Harmadlagos kérelme kizárólag a büntetés enyhítésére irányult abban a formában, hogy az ítélőtábla a főbüntetés tartamát mérsékelje, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzze és a börtönbüntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel. Ezzel kapcsolatosan nyomatékos enyhítő körülménynek kérte értékelni a sértetti közrehatást és annak is jelentőséget tulajdonított, hogy az I.r. vádlott volt az, aki III.r. vádlottat súlyosabb cselekményektől visszatartotta. II.r. vádlott védője másodlagosan szintén védence felmentését kérte, utalva azokra az okokra, amelyet védőtársa az előbbieken az ítélet megalapozottságával kapcsolatosan felhívott. Harmadsorban az enyhítésre irányuló fellebbezés keretében a védőtársához hasonlóan ő is a sértetti közrehatásra és arra a körülményre hivatkozott, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartására köteles.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a védelmi perbeszédekkel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a megyei bíróság mulasztása, a szembesítések elmaradása nem olyan mérvű eljárási szabálysértés, amely megalapozná és indokolttá tenné az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését. A megyei bíróság ítéletét az ügyész megalapozatlannak sem találta olyan formában, ahogy arra I.r. vádlott védője hivatkozott, álláspontja szerint legfeljebb az indoklási kötelezettség kisebb fokú megsértéseként értékelhető, hogy az első fokú bíróság **tanú 19** és **tanú 18** tanúvallomását némileg egybemosta az értékelés során. A fellebbviteli főügyészség képviselője végül utalt arra is, hogy felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására nem csak hogy ok, de törvényi lehetőség sincs, hiszen

mindkét vádlott a terhére rótt cselekményt korábbi felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje alatt követte el.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§-ának megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárása során nem sértett olyan szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megismétlésére adna okot. Valamennyi, a tényállás szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékot beszerezte és tárgyalás anyagává tette. A vádlottak és rájuk nézve terhelő vallomást tevő **tanú 12, tanú 13, tanú 1, tanú 16** vonatkozásában szembesítéssel próbálta feloldani a vallomások közt észlelhető ellentétet. Ugyanettől **tanú 19** tanú esetében eltekintett. Ez az eljárása a védelmi állásponttal ellentétben nem kifogásolható. A tanú tárgyaláson történt kihallgatásakor 14. életévét egy hónappal korábban töltötte be. Szemtanúja volt egy a nagyapja sérelmére elkövetett többek általi rendkívül brutális bántalmazásnak. Vallomását az eljárás során végig következetesen, a többi tanúvallomással is összhangban állóan adta elő. Ilyen körülmények közt az első fokú bíróság helyesen járt el, amikor úgy ítélte meg, hogy a cselekmény jellegére, a tanú életkorára figyelemmel eltekint **tanú 19** és a vádlottak szembesítésétől. Minderre az eljárási törvény az I. r. vádlott védőjének hivatkozásával szemben lehetőséget ad, a szembesítés mellőzése független a tanú védetté nyilvánításától, vagy adatainak zárt kezelésétől.

Az első fokú bíróság a tényállást a bizonyítékok gondos értékelésével, mérlegelésével állapította meg. Ezen tevékenysége minden szempontból törvényes, megfelel a logika szabályainak is. Kétségtelen, hogy szerencsésebb lett volna **tanú 16** és **tanú 18** vallomásait külön - külön ismertetni, illetve értékelni az első fokú ítéletben, hisz az udvaron történetekről, magáról a konkrét bántalmazásról **tanú 18** konkrétan beszámolni nem tudott, ugyanakkor az első fokú bíróságnak ez az eljárása az ítéletre lényeges kihatással nincs, a megállapított tények az egyéb bizonyítékokkal mindenben összhangot mutatnak. A tényállást az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően csupán annyiban pontosítja, hogy az ítélet 5. oldal 4. bekezdésének utolsó sorából az, aki elvette kezdetű mondatrészt mellőzi. A fentebb írt tényállás szerint ugyanis az már nem volt ekkor III.r. vádlottnál.

Az ítélet további kiegészítésére, pontosítására az ítélet tábla nem látott lehetőséget. A sértett sérüléseivel kapcsolatosan szerzett igazságügyi orvosszakértői véleményben a szakértő nem foglalt egyértelműen állást, s megállapításaiból sem vonható pontos következtetés arra, hogy az egyébként bekövetkezett életveszélyes állapot közvetlen, vagy közvetett volt. Ennek hiánya az ítéleti tényállás megalapozottságát lényegére nézve nem befolyásolja.

A megállapított tényállás alapján a megyei bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése és az ehhez fűzött jogi indokolás is.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta mindkét vádlott esetében s azok megfelelő értékelésével szabta ki az adott büntetéseket. A többszörösen - ezen belül erőszakos cselekmények miatt is - büntetett, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt álló vádlottak vonatkozásában felfüggesztett szabadságvesztés szóba sem jöhet, mindemellett a törvénynél fogva is kizárt. A 3 évi illetve 2 év 8 hónap tartamú szabadságvesztés büntetések arányosak a cselekmény tárgyi súlyával és a vádlottak személyével is, ezért azok enyhítése nem indokolt. A főbüntetéshez megfelelően illeszkedik a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is mindkét vádlott vonatkozásában, ezért az első fokú bíróság ítéletének ilyen formában történő megváltoztatására sem látott okot az ítélető tábla.

A megyei bíróság ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért az ítélető tábla az első fokú ítéletet a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2010. január 7. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2008. március 12. napján kelt B.30/2007/15. szám alatti ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. január 7. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: